

Co je Duch Svatý

1 ...stěží pro shromáždění. To shromáždění bude trochu jiného druhu než ta, která obvykle máme. Většinou pokaždé, když se zde sejdem, koná se shromáždění za účelem uzdravení nemocných nebo tělesně nuzných. Důraz je kladen na tyto věci. Ale dnes večer jsme zahájili toto probuzenecké shromáždění za účelem uzdravení duše, lidského ducha.

Tak, nebo onak, bude-li vůle Páně, chtěli bychom v neděli ráno v nedělní škole, v neděli ráno, modlit se za nemocné a mít regulérní uzdravovací řadu, v neděli ráno, bude-li vůle Páně. Tento týden se cítíme mocně puzeni k tomu, abychom promluvili o věcech věčných pro duši.

2 Víme, že když je uzdraveno tělo, všichni se z toho radujeme, neboť z toho můžeme definitivně usoudit, že náš Bůh uzdravuje nemocné. Ale pokud tato nemocná osoba bude žít dosti dlouho, snad znovu onemocní, snad tou stejnou nemocí, z které byla uzdravena, a to nezpochybňuje uzdravení. Lékař předepíše léky proti zápalu plic a možná dva dny poté, co ten dotyčný byl prohlášen lékařem za zdravého, na zápal plic zemře. To se prostě přihodí znovu. Ale když je uzdravena duše, pak v sobě máš věčný život.

3 A já věřím, že jsme tak blízko příchodu Pána Ježíše, že se sluší, abychom konali vše, co můžeme, abychom přivedli každou duši do království, a přivedli království k lidem, abychom mohli být duchovně uzdraveni. Jsem přesvědčen, že tělo Ježíše Krista je tím nejvíce nemocným tělem, o kterém vím, totiž toto tělo, duchovní Kristovo tělo na zemi, ono je velice nemocné.

4 Tak tedy, nehodláme vás zde dnešního večera držet příliš dlouho, neboť hned první večer nemáme dost míst k sezení pro naše milované přátele. Chystáme plán na výstavbu nové modlitebny, většího chrámu, právě zde na těchto pozemcích, nebo tam, kam Pán povede, ale víme tolik, že by to mělo být zde.

5 A nyní jsme oznámili shromáždění od středy do neděle. Ale potom v neděli ukončíme a přejdeme do vánočních svátků, ale... kdykoliv nás Pán zastaví, bude to vhodná doba. Nevíme, jaké budeme mít výsledky. Ale víme, že lidé z této modlitebny, a také ze sesterských sborů, kteří jsou přítomni, jeden takový sbor, to je svátostný sbor v Utice, kde je pastorem bratr Graham Snelling, a v New Albany, kde

bratr bratr Junie Jackson je pastorem, a rovněž podél dálnice, kde pastorem je bratr Ruddell. My (spolu s nimi tvoříme sesterské sbory této modlitebny) pokoušíme se přivést naše lidi do lepšího obecnství s Kristem. To je naším cílem. A tak jsem si zvolil číst a vyučovat během několika příštích večerů...

6 Dnes večer bych chtěl promluvit na téma Co je Duch svatý? A zítra večer chci kázat na téma „Na co byl On dán?“ A v pátek večer... a mimochodem pro ty, kteří nahrávají, nechci, aby to bylo v pátek večer nahráváno: „Jak lze obdržet Ducha svatého?“ a „Jak poznám, až Jej obdržím?“ A dovolíme-li, pak uvidíme, jak nás Pán povede v sobotu a neděli. A v neděli ráno bude uzdravovací bohoslužba, a další evangelizační bohoslužba v neděli večer.

7 A tak si přejeme, aby všichni vzali na vědomí, že... a vím, že magnetofony běží tam v zadním pokoji, a chceme říci následující:... neboť v těchto a obdobných shromážděních evangelizačního typu máme lidi z různých denominačních církví, kteří byli vyučováni ve svém vlastním prostředí víry, jeden každý. A to je v pořádku. Nikdy jsem neměl v úmyslu být vinen rozséváním neshod mezi bratřími. A když jsem ve shromážděních venku, zvěstuji ty veliké evangelické pravdy Písma, to, co věří bratři, kteří sponzorují tato shromáždění. Ale zde v modlitebně, chci promlouvat o tom, co věříme my. A proto, pokud tomu nerozumíte, velice bych od vás uvítal nějaký dopis, nebo poznámku s dotazem, jak ohledně té které věci věříme. A já se ochotně, podle svých možností, pokusím to objasnit.

8 Víte, každá církev, pokud nemáte nauku, nejste církví. Musíte mít něco, co obhajujete, nějaké zásady, kterých se přidržujete. A bez ohledu na to, jaké jest členství nebo denominační příslušnost dotyčné osoby, je-li ta osoba narozena z Ducha Božího, je mojí sestrou a bratrem, nehledě na to... můžeme se různit v jiných věcech jako východ od západu, ale jsme přesto bratry. A nejedná se mi o nic jiného, než se pokusit být nápomocni každému bratru k lepšímu následování Krista. A věřím, že každý ryzí pravý křesťan, by pro mne učinil totéž.

9 Požádal jsem tento sbor... nuže, nezahajujeme toto pouze za tím účelem, aby to bylo nějaké zdlouhavé shromáždění. Chtěl bych do toho vejít, a přál bych si, a už jsem vás požádal, abyste zbořili každý most, který je za vámi, a vypořádali se s každým hříchem, abychom k tomuto tématu mohli přistoupit se vším, co je v našich srdcích a životech. Musíme sem přijít s tím jediným cílem, aby naše duše byly připraveny k příchodu Páně, a pro žádný jiný důvod. A jak jsem se už zmínil a řekl,

někdy snad mohu vyučovat a říci něco, co může vypadat trochu protichůdné tomu, v co věří někdo jiný. Nepřicházím kvůli protichůdnostem, víte, přicházím... jsme zde, abychom se připravili na příchod Páně. A myslím si, že tato malá skupinka...

¹⁰ Víím, že jsou zde přítomni hostující bratři z různých míst a jsme rádi, že je máme. A nepochybuji o tom, že v obecnstvu se nacházejí pocestní z jiných měst a z malých okolních obcí, kteří se k nám připojili. Jsme tedy šťastni, že vás máme, a ceníme si toho, že nás milujete natolik, že jste přišli poslouchat tyto věci. Bůh... vezmi s sebou domů, můj bratře, sestro, hojné poklady, které Bůh vlije do tvého srdce, o to se modlím.

¹¹ A tomu malému chrámečku, a věřím, že to jsou, dle mého přesvědčení, jedni z nejlepších lidí na zeměkouli, kteří přicházejí do této modlitebny. Inu, nikdy jsem neřekl „pouze“ tito jsou vynikající lidé. Řekl jsem: jsou jedni z nejlepších lidí na zeměkouli, vůči tomuto sboru. Ale když tu den za dnem znovu vstupuji, shromáždění za shromážděním, shledávám velikou nouzi v tomto sboru, velkou nouzi, a to po naplnění nebo po zasvěcení se v hlubším životě, těsnějším chozením s Bohem. A slíbil jsem jim, že to učiním, že pro ně přinesu toto poselství. A jsme rádi, že jsme vás mohli dostat do toho obecnství s námi kolem Božího Slova, zatímco budeme vyučovat a pokusíme se to přinést.

¹² První tři večery to nebude téma pro kázání, nýbrž poselství vyučování z Božího Slova.

A nyní, neboť bych nerad někoho žádal o něco, co si sám nepřeji. A tento týden to byla pro mne skutečná kalvárie. Byl jsem blízek zhroucení, když jsem to chtěl dát dohromady, byl jsem z toho málem bez sebe. Ale podrobil jsem naprosto celou svou vůli, vše o čem jsem věděl, Pánu.

¹³ Onehdy v noci, krátce po půlnoci, manželka a já, poté co jsme se na to zaměřili, a modlili se a hovořili s Pánem, sobě naproti, u malé podnožky... v předpokoji, se dvěma otevřenými Biblemi, zasvěcovali jsme se znovu Bohu za účelem naprosté služby, abychom se mohli zříci naší vlastní vůle, a všeho ostatního, každé negativní myšlenky, a mohli sloužit Pánu Ježíši.

A doufám, že to je i váš postoj a že jste učinili totéž. Pokud tedy dnešního večera přicházíme, přicházíme na svatou půdu, do obecnství lidí, kteří se modlili, postili, dávali do pořádku věci, a připravovali se

na přijetí něčeho od Boha. A vím, že ten, který je lačný, neodejde takový, ale že Bůh jej nasytí chlebem života.

14 Předtím, než budeme číst z této svaté knihy, skloňme své hlavy, a krátce se pomodlíme.

15 Pane, modlitba na tomto místě už byla dnes večer pronesena. A byla... a Tvými dětmi byly zpívány siónské písně. Jejich srdce se pozvedla. A přišli jsme sem, abychom zasvětili své životy Tobě, a uctívali Tě z hloubi našich duší. A chceme Ti připomenout, Pane, že jsi řekl, když jsi seděl na hoře a vyučoval své učedníky: „Blahoslavení, kteříž lačněji a žízňěji spravedlnosti, neboť oni nasyceni budou.“ Ty jsi to zaslíbil, Pane. Přicházíme dnes večer s otevřenými srdci. Přicházíme lační a žízniví, a víme, že Ty dodržíš své zaslíbení.

16 A až se budeme snažit otevřít tyto svaté stránky Bible, a číst její obsah, a nechť Duch svatý to přenesení do každého srdce. A nechť to semeno padne do hluboké a bohaté víry, která přinese každé zaslíbení, které se nachází ve Slově. Vyslyš nás, Pane, a očisti nás a vyzpytuj nás. A pokud v nás bude nalezena nějaká nečistota, Pane, nějaký nevyznaný hřích, něco, co není správné, zjev to nyní, Pane, a my vykročíme přímo a vykonáme to, neboť si uvědomujeme, že žijeme ve stínu příchodu Pána Ježíše. A dnes večer přistupujeme, svatý Bože, do stínu Tvé spravedlnosti, a úpěnlivě prosíme o nové zasvěcení a posvěcení a naplnění Duchem svatým v našich životech.

17 A když shledáváme, jak ohně probuzení uhasínají, dovol nám přihodit polínko Slova, aby ono mohlo rozlítit nový oheň, a naše srdce byla plná horlivosti. Posvět nás, Pane, skrze Tvé vzácné Slovo a Tvou krev, o Tvoji to milost prosíme. A všechny díky a sláva budiž Tobě. Nechť každá zaujatost bude odňata z našich srdcí. Očisti nás, ó Pane, dej nám čistá srdce, naše ruce, náš úmysl, abychom mohli přistoupit do Tvého svatostánku každého večera, s radostí a naplnění Tvým Duchem. Prosíme o to ve jménu Ježíše a kvůli Němu. Amen.

18 Nyní bych chtěl přečíst Slovo. A zatímco... prosím, abyste s sebou nosili své Bible, tužky a papír, za účelem poznámek textu Písma. Pokud byste to tak chtěli, bude to od vás hezké. A zatímco nyní přistupujeme do Skutků 7. kapitoly, kde budeme začínat, abychom dali odpověď, nebo začali poskytovat odpověď: Co je Duch svatý?

19 Neexistuje nic, co by mohlo porazit satana, nikdy na zemi neexistovalo nic, co by mohlo satana porazit lépe, než Slovo Boží. Ježíš ho použil ve svém boji, řekl: „Stojí psáno...“

²⁰ A dnes ráno, když jsem poslouchal před několika dny rozhlas, připadalo mi to tak, že stvoření vzniklo z nějakých popelů, které byly zaváty dohromady, nějakých fosfátů a několika sloučenin ze země, a že sluneční teplo způsobilo vznik zárodku života a dalo vzniknout životu. Je to naprosto legrační! Přece slunce usmrtí každý zárodek života. Vystavte zárodek působení slunce, a ono jej ihned usmrtí. Něco takového neexistuje, ale satan se mě tím pokoušel udeřit. A poté, když jsem ráno doprovodil svou malou Rebeku do školy, na cestě zpět jsem pustil znovu rádio, a přišlo mi, že bych se mohl do těch nesmyslů dostat ještě jednou, a tak jsem ho raději vypnul.

A když tak jdu jednou ulicí, satan mi řekl: „Víš, že ten muž, kterého nazýváš Ježíš, byl ve své době pouze člověkem, jako Billy Graham nebo Oral Roberts? On byl pouze člověkem a začalo se kolem Něj shromažďovat trochu lidí a říkat, že On je velikým člověkem, a za nějakou dobu se stal ještě větším, a potom se jim stal Bohem. A nyní, po jeho smrti, se to rozešlo po celém světě, a tím to hasne.“

²¹ Pomyslel jsem si: „Jaký jsi lhář!“ A potom, když jsem procházel Grahamovou ulicí, odbočil jsem a řekl: „Satane, ty, který promlouváš k mému vědomí, rád bych se tě na několik věcí zeptal. Kdo to byl, o kom židovští proroci předpověděli, že přijde? Kdo byl ten pomazaný Mesiáš? Kdo byli ti lidé, kteří Jej předvíдали a popsali Jeho život celá tisíciletí předtím, než zde byl? Kdo to byl, který to předpověděl do písmene? A když přišel, oni řekli: ‚Přestupníků zástupcem byl,‘ a vskutku byl. ‚Raněn jest pro přestoupení naše,‘ a vskutku byl. ‚Bezbožným vydán hrob jeho a třetího dne vstane z mrtvých,‘ a stalo se. A potom zaslíbil Ducha svatého a já ho mám. A tak raději dej od toho ruce pryč, neboť to stojí psáno ve Slově, a každé Slovo je pravdivé.“ Potom odešel. Postavte mu jen Slovo, a ono to způsobí. On Slovo nesnese, neboť ono je inspirované.

Dnes večer tedy začneme čtením ze 7. kapitoly knihy Skutků.

Tedy řekl nejvyšší kněz (biskup): Jestli-liž to tak?

A on řekl: Muži bratří a otcové, slyšte. Bůh slávy ukázal se otcí našemu Abrahamovi, když byl v Mezopotámii, prvé než bydlil v Chárán.

A řekl jemu: Vyjdi ze země své a z příbuznosti své, a pojď do země, kterouž ukáži tobě.

Tedy vyšed ze země Kaldejské, bydlil v Chárán. A odtud, když umřel otec jeho, přestěhoval jej do

země této, v kteréž vy nyní bydlíte.

A nedal jemu dědictví v ní, ani šlépěje nožné, ač byl jemu ji slíbil dáti k vladařství, i semeni jeho po něm, když ještě neměl syna.

Mluvil pak Bůh takto: Budeť símě tvé pohostinu v zemi cizí, a bude v službu podrobena, a zle s ním budou nakládati za čtyři sta let.

Ale národ ten, jemuž sloužiti budou, já souditi budu, pravít Bůh. A potom zase vyjdou, a sloužiti mi budou na tomto místě.

I vydal jemu smlouvu obřízky. A tak zplodil Izáka, a obřezal jej osmého dne, a Izák Jáкова, a Jákov dvanácte patriarchů.

²² Na základě tohoto místa bychom chtěli přistoupit k našemu tématu, které podle mého mínění je významným tématem pro dnešek... Co je Duch svatý? Co to je? A nyní, důvodem, proč jsem podle pořadí přistoupil k tomu tématu, je tento: nemůžeš přijít a přijmout Ducha svatého, dokud nevíš, co to je. A nemůžeš to přijmout, i když víš, co to je, dokud neuvěříš, že byl dán pro tebe a je pro tebe. A potom, nemůžeš vědět, zda to máš, nebo nikoliv, dokud nevíš, jaké přinese výsledky. A jestliže víš, co on je, a pro koho je, a jaké působení přináší s sebou, když přichází, potom budeš vědět, co jsi obdržel, až to obdržíš. Vidíš? Tím to hasne.

²³ Přesně tak, jak jsem hovořil dnes s bratrem Jeffriesem, a on řekl: „Rád bych byl dnes večer přítomen bohoslužbě, ale budu tam až zítra.“ Nevěděl, že se konají tyto bohoslužby, neboť jsme to neoznámili, jenom zde. Někteří... bratr Leo a ti další, napsali některým z našich přátel, a řekli jim o tom, těm z venkova. Tedy, nemáme ani dost místa.

²⁴ Řekl jsem: „Bratře Jeffries, kdybys mne poslal tam dolů, abych spustil jednu z těch tvých naftových těžebních věží, a neměl bych o tom žádného ponětí, asi bych to všechno vyhodil do vzduchu. Stlačil bych nesprávný knoflík, který by uvedl do provozu nesprávný motor. Předtím, než bych to mohl učinit, bych se to musel dozvědět.“

A stejně tak to vypadá s přijetím Ducha svatého. Musíš vědět, pro co přicházíš, a vědět, jak to přijmout, a co to je.

Tak tedy, za prvé, Duch svatý je zaslíben.

²⁵ Mohli bychom se tím zabývat deset týdnů, aniž bychom... a dotkli bychom se jenom špičky tohoto tématu, co je Duch svatý. Ale, za prvé, chci přistoupit k tomu na tolik, abychom každý večer mohli mít nástin, a následující večer se mohli přesvědčit, zda přetrvávají nějaké pochybnosti.

²⁶ Kolik z vás zde nepřijalo Ducha svatého a nebylo pokřtěno Duchem svatým? Pozdvihněte své ruce, kteří víte, že Jej nemáte. Jen se na ty ruce podívejte.

Nyní bych rád promlouval o tom, že Duch svatý je znakem, On je vskutku znakem. Uvědomujeme si, že všechna zaslíbení jsou nám dána... Abraham byl otcem zaslíbení, neboť Bůh dal zaslíbení Abrahamovi a jeho semeni po něm. Zaslíbení bylo dáno „Abrahamovi a jeho semeni.“ A ten znak je pro lid smlouvy.

²⁷ Inu, existuje zásadní rozdíl mezi obyčejným křesťanem, a křesťanem naplněným Duchem svatým. A nyní to budeme chtít dostat z Písma, a postavit to zpět do Písma. Tedy, za prvé, existuje křesťan, který se pouze dělá křesťanem. Ale jestliže tento křesťan ještě nebyl naplněn Duchem svatým, je pouze v procesu státi se křesťanem. Vidíte? On pouze prohlašuje, že tomu věří, on na tom pracuje, ale Bůh mu ještě nedal toho Ducha, Ducha svatého. On ještě nedošel s Bohem k cíli, aby to Bůh mohl uznat.

²⁸ Neboť Bůh uzavřel smlouvu s Abrahamem poté, co Abrahama povolal, a to je předobrazem povolání věřícího v dnešní době.

On povolal Abrahama, a Abraham opustil svou zem a šel do země cizí, aby dlel uprostřed cizího lidu, a to bylo předobrazem toho, když Bůh povolá člověka, aby opustil svou ničemnost a činil pokání ze svých hříchů. Potom se takový člověk odvrací od toho davu, ve kterém žil, k lidem nového druhu.

A potom, když si Bůh ověřil, že Abraham je věrný zaslíbením Božím, která mu dal, totiž, že bude mít dítě, a že skrze to dítě bude požehnána celá země, Bůh potom potvrdil svou věrnost skrze znak, který mu dal, a tím znakem byla obřízka. A obřízka je typem Ducha svatého.

²⁹ Zrovna ten další verš této kapitoly, kterou jsme právě četli, pokud si to přejete poznamenat. A... Štěpán řekl v 51. verši:

Tvrdošíjní a neobřezaného srdce i uší, vy jste se vždycky Duchu svatému protivili, jakž otcové vaši, tak i vy.

³⁰ Obřízka je typem Ducha svatého. A Bůh dal Abrahamovi znamení obřízky poté, co přijal Boha skrze Jeho zaslíbení, a odešel do této cizí země. Vidíte? To bylo znamení.

Všechny jeho děti a jeho símě po něm, má mít ten znak na svém těle, neboť to je rozlišovací znamení. To je mělo oddělit od všech ostatních lidí, znak obřízky.

³¹ A Bůh to používá i dnes. To je znak obřízky srdce, Duch svatý, který činí, že Boží církvev je církví oddělenou od všech ostatních vyznání víry, věření a denominací. Nacházejí se sice ve všech druzích denominací, a přece jsou lidem odděleným. Dovolte mi jen pár minut s někým promlouvat, a poznám, jestli on přijal Ducha svatého, nebo ne, stejně tak to můžete i vy. To je oddělilo. To je znamení. To je znak. A Duch svatý je znamení. A to je...

Každé dítě, které ve Starém zákoně odmítlo se podrobit obřízce, která byla stínem Ducha svatého, bylo vyřazeno zprostřed lidu. Nemohlo mít obecenství s těmi ostatními ve shromáždění, pokud se odmítlo podrobit obřízce.

Vezměte si z toho vzor pro dnešek. Osoba, která odmítne přijmout křest Duchem svatým, nemůže mít společenství s těmi, kteří mají Ducha svatého. Není to prostě možné. Musíte mít povahu... jako...

³² Moje maminka, zde přítomná, říká: „Vrána k vráně sedá, rovný rovného si hledá.“ Dobře, to je staré přísloví, ale pravdivé. Nespátříte holubici a havrana pohromadě. Jejich jídelníček se různí. Jejich zvyky jsou různé. Jejich touhy jsou různé.

A stejně tak to vypadá se světem a křesťanem, který byl obřezán Duchem svatým, což znamená „obřízku těla.“

³³ Obřízka mohla být provedena pouze u mužského pohlaví. Ale když se žena vdala za nějakého muže, stala se jeho částí, byla obřezána spolu s ním. Vzpomínáte si, jak v Timoteovi, kde je řečeno: „Ale však spasena bude v plození dětí, jestliže by zůstala u víře, a v lásce, a v posvěcení, s středmostí.“

³⁴ Tedy, obřezání. Víte, že když... Sára se tam vzadu ve stánu zasmála na andělské poselství, když On řekl: „Abrahame,“ aniž by věděl, s kým má do činění, cizí muž, „kde je tvoje žena Sára?“ Odkud mohl vědět, že má ženu?

³⁵ A Ježíš řekl: „A též podobně, jakž se dalo ve dnech Lotových, tak bude, když přijde Syn člověka.“ Vzpomínáte si, tato znamení

nebyla svěřena Sodomě a Gomoře, tomuto světu, uprostřed těch nábožných. To bylo pro vyvolené, vyvolané. A Abraham byl ten vyvolaný. A slovo církve znamená „vyvolaný ven, oddělený,“ a Abraham se oddělil, a byl obřezán.

A když se Sára zasmála na to poselství anděla, Bůh ji mohl na místě usmrtit, ale nemohl ublížit Sáře, aniž by ublížil Abrahamovi, neboť oni byli jedno. Ona byla částí jeho. „Už nebudou dva, nýbrž jedno.“

³⁶ A obřízka Ducha svatého dnes provádí obřízku srdce. A to je znak, dané znamení.

Kdosi mi jednou řekl... já to jenom opakuji, to není vtip. Neboť to je skutečný příběh, i když to zní jako vtip. A často jsem říkával, že toto místo není vhodné pro vtipy. Ale na západním pobřeží, byli jsme tam nedávno, bydlel jistý malý Němec. A on obdržel Ducha svatého. A on šel ulicí, a popošel kousek kupředu, a zvedl ruce a mluvil jazyky. A potom běhal a skákal a křičel. A v práci se rovněž tak choval, a jeho mistr mu řekl: „Kde jsi byl?“ Rád bych věděl, kdeš byl. On řekl: „Musel jsi být uprostřed té bandy pomatenců.“

On řekl: „Myslíš si, že jsou pomatení?“

Řekl: „Jistě že jsou.“

³⁷ On řekl: „Dobrá, sláva Pánu za ty cvoky!“ A pokračoval: „Víš co? Cvoky jsou velice důležité.“ Řekl: „Třeba v automobilu, odstraň z něj všechny matice a zůstane ti hromada šrotu.“ (Slovní hříčka, v angl. „nut“ znamená i blázna, pitomce, a podobně i matici.) A tak asi to ve skutečnosti je.

³⁸ Když Duch svatý sestoupí na vás, jste úplně jiní, v takové míře, že mínění tohoto světa vás odmítá, a staví se proti vám, nechce s vámi mít vůbec nic co činit. Narodili jste se z jiného světa. Jste odcizeni stejně tak, ba, desetkrát více, než kdybyste přijeli do nejzazších částí pralesa v Africe. Jste jiní, když přijde Duch svatý, a to je znak. To je znamení, mezi lidmi.

³⁹ Nyní řeknete: „Tedy, bratře Branhame, to znamení obřízky bylo dáno Abrahamovi?“ Jistě. „A jeho semenu?“ Ano.

⁴⁰ V pořádku, nyní se chceme obrátit ke Galatským, 3. kapitole, 29. verš, a ověříme si, zda to lze vztahovat i na nás. Galatským 3:29, a ověříme si, jak se tato obřízka vztahuje na pohany, pokud jsme pohané, což jsme podle přirozeného narození.

Nyní, za prvé, chci přečíst 16. verš.

Abrahamovi pak učiněna jsou zaslíbení, i semeni jeho. (Abrahamovi i semeni jeho.) **Nedí: A semenům,...**

Jakékoliv... řeknete: „Ó, rovněž Abrahamovým semenům.“ Ne, „Semenu,“ je to Abrahamovu semenu!

Nedí: A semenům, jako o mnohých, ale jako o jednom: A semenu tvému, jenž jest Kristus.

⁴¹ Semenem Abrahamovým byl Kristus. Věříte tomu? (Shromáždění: „Amen.“ vyd.) V pořádku, jdeme tedy k 28. a 29. verši.

Není ani Žid, ani Řek, ani slouha, ani svobodný, ani muž, ani žena. Nebo všichni vy jedno jste v Kristu Ježíši.

A když Kristovi jste, tedy símě Abrahamovo jste, a podlé zaslíbení dědicové.

Jak můžeme na sebe přijmout „Abrahamovo semeno?“ Skrze přebývání v Kristu, pak jsme semenem Abrahama. A čím bylo semeno Abrahama? Mohli bychom jít do Ep. Římanům 4 a jiných míst.

Abraham neobdržel zaslíbení, když byl obřezán. To ukazuje na to, že obřízka byla pouhým znamením, on obdržel zaslíbení předtím, než byl obřezán. A to byl znak, projev uznání jeho víry, kterou měl před obřezáním.

⁴² Tedy, když jste v Kristu, stáváte se semenem Abrahama a jste dědici v Kristu, a proto, není důležité, kdo jsme, židé nebo pohané.

A „semeno Abrahama,“ semeno Abrahama má víru Abrahama, přidržuje se Boha a Jeho Slova. A bez ohledu na to, jak směšně to vypadá, jak neobvykle jednáte, jak zvláštními vás to dělá, přidržujte se Boha za Jeho Slovo nehledě na okolnosti.

⁴³ Abraham měl pětasedmdesát a Sára pětadesát, a chopili se Boha za Jeho Slovo, a všechno, co bylo s ním v rozporu, nazývali nic. Co myslíte, že si o tom mysleli tehdejší lékaři? Co asi o tom mysleli lidé, když spatřili starého muže, chodícího v pětadevadesáti letech kolem dokola a oslavujícího Boha, že „bude mít dítě“ s pětadesátiletou manželkou která je asi pětadvacet let po přechodu? Ale vidíte, to působí, že jednáte bláznivě, ta víra Abrahama.

⁴⁴ A když jste obřezáni Duchem svatým, působí to stejně tak i na

vás. To působí, že konáte věci, o kterých si myslíte, že byste je jinak nekonali. To působí, že se chopíte Božího zaslíbení a věříte Bohu.

⁴⁵ A rovněž, kromě toho zaslíbení a znaku, je to rovněž pečeti. Chcete-li jít se mnou do ep. Římanům... nejdříve bych chtěl s vámi jít do ep. Efezským 4, 30, a na vteřinku odsud něco přečíst. Efezským 4, 30 praví toto.

Slyšeli jste možná, že lidé nazývají pečeti různé věci: „Chodíš-li do kostela, máš pečeť církve.“ A někteří lidé praví: „To je ostříhání nějakého dne, dne sabatu, to je pečeť Boží.“ Některí zase praví: „Zapíšeš-li se za člena v nějaké denominaci, pak jsi zapečetěn do Království Božího.“

⁴⁶ Inu, Bible praví: „Všeliké lidské slovo ať se ukáže jakožto lživé, ale Boží Slovo pravdivé.“ Inu, v Efezským 4, 30 čteme takto:

A nezarmucujte Ducha svatého Božího, kterýmž znamenání jste ke dni vykoupení.

⁴⁷ Chtěl bych to nyní dosti silně zdůraznit, formulovat. Ti z vás bratři, kteří jste legalisté, vydržte na okamžik klidně. Vidíte? Všimli jste si, jak dlouho tato pečeť vydrží? Nikoliv k dalšímu probuzení, k dalšímu neúspěchu. „Ke dni vykoupení,“ tak dlouho budete zapečetěni. „Ke dni vykoupení,“ když budete vykoupeni, abyste přebývali s Bohem, na tak dlouhou dobu vás pečeti Duch svatý. Nikoliv od probuzení k probuzení, nýbrž od věčnosti do věčnosti, tak jste znamenání Duchem svatým.

A právě to je Duch svatý, On je Boží pečeti, kterou našel... našli jste milost v jeho očích, a On si vás zamiloval, a vložil na vás svou pečeť. A co je pečeť, ví někdo? Tedy, pečeť označuje nebo znamená „skončené dílo.“ Amen. Bůh vás spasil, posvětil, očistil vás, našli jste u Něj milost, a zapečetil vás. On je hotov. Jste Jeho dílem ke dni vykoupení. Zapečetění je „ukončenou věcí.“

Co je tedy Duch svatý? Je to znak. Vrátime se k tomu trochu později, v jiném poselství, znamení, o kterém praví Pavel. Jazyky byly znaméním pro věřící... nebo nevěřící.

⁴⁸ Nyní si zde v tom všimněte, Duch svatý je znakem. Míním... a Duch svatý je pečeti. To je znak, který Bůh dal svým vybraným dětem. Odmítnout Jej, to znamená být vyřazen zprostřed lidí, a přijmout Jej znamená skoncovat s tím světem a všemi věcmi tohoto světa, a stát se dílem, na který Bůh vloží svou souhlasnou pečeť.

49 Kdysi jsem pracoval s Harry Waterberry na železnici, kde jsme mohli nakládat vagóny. Můj bratr Doc, který stojí tam vzadu, pomáhá při nakládání vagónů. Když je železniční vůz naložen, procházejí se tím vozem, inspektor, a jestliže nalézá něco nepřipevněného, co by mohlo spadnout a rozbít se, nebo se mohlo zničit, on takový vůz nezapečetí, dokud není plný, dokud není naložen a naprosto v pořádku, potom chvění způsobené jízdou neuškodí výrobkům, které se nacházejí uvnitř.

50 A to je hlavní příčinou, proč tak často nemůžeme být zapečetěni, mnoho věcí tam je neupevněných. Když přichází Inspektor prověřit tvůj život, prověřit, zda nejsi uvolněný v některých věcech, tvůj trochu narušený modlitební život, trochu uvolněný ve své podrážděnosti, trochu uvolněný jazyk, který pomlouvá druhé, On takový vůz nikdy nezapečetí. Trochu oplzlé zvyky, nějaké mrzké věci, nemravnost úmyslu, On takový vůz nezapečetí.

Ale když Inspektor nalezne všechny věci na svém místě, pak ho zapečetí. Běda tomu, kdo by se pokusil otevřít pečeť, dokud ten vagón nedojede do svého cíle, kam byl zapečetěn! Tu to máme. „Nedotýkejte se pomazaných mých, a prorokům mým nečiňte nic zlého. Neboť pravím vám, lépe by mu bylo, aby žernov osličí vložen byl na hrdlo jeho, a uvržen byl do moře, než by pohoršil jednoho z těch maličkých, kteří byli zapečetěni.“ Chápete, co tím míním?

51 To je Duch svatý. To je záruka, jistota. To je vaše ochrana. To je váš svědek. To je vaše pečeť. To je váš znak, že „směřujete do nebe. Nezajímá mne, co říká ďábel! Jdu do nebe. Proč? On mne zapečetil. On mi to daroval. On mne zapečetil do svého království, jdu do slávy! Ať si vítr fouká, ať si satan dělá, co chce. Bůh mne zapečetil ke dni vykoupení.“ Amen! To je Duch svatý. Musíte to chtít mít. Nemohl bych bez Něj jít. Mohl bych říci kolem toho hodně, ale mám za to, že víte, o čem mluvím.

52 Nuže, tedy otevřme si rovněž Jana 14, jen na okamžik. Já Slovo prostě miluji! Ono je pravdou.

53 Tedy, Duch Boží, Duch svatý, co je Duch svatý? To je Duch Kristův ve vás. Předtím, než si přečteme, rád bych vyjádřil několik poznámek. Co je tedy Duch svatý? To je pečeť. Co je Duch svatý? To je smlouva. Co je Duch svatý? To je znamení. Co je tedy Duch svatý? To je Duch Ježíše Krista ve vás. Vidíte? „Ještě maličko,“ řekl Ježíš, „a svět mne více neuzří, ale vy mne uzříte, neboť budu s vámi, ano, ve vás, do skonání světa.“ Duch Boží v Jeho církvi!

54 Kvůli čemu? Proč to učinil? To je už kousek zítřejšího tématu. Ale proč to tak učinil? Proč, proč Duch svatý... co, proč On přišel? Proč přišel k tobě? Pokračovat ve skutcích Božích.

55 „Nebo což jest Otci libého, to já činím vždycky. Neboť nehledám vůle své, ale vůle toho, kterýž mne poslal, Otcovy. A Otec, kterýž mne poslal, jest se mnou, a jako mne poslal Otec můj, tak já posílám vás.“ Ó, aj! (Bratr Branham tleská rukama vyd.). Otec, který ho poslal, kráčel v Něm. Otec, který poslal Ježíše, kráčel v Něm, konal skutky skrze Něj.

Ježíš, který posílá tebe, jde s tebou a v tobě. A jestliže ten Duch, který žil v Ježíši Kristu, způsobil, že On konal to, co konal, budeš mít nyní takovou obecnou představu, jak to bude působit, až to bude v tobě, neboť ten život se nemůže měnit. On půjde od jednoho k druhému, ale nemůže změnit svůj charakter, neboť to jest Bůh.

56 Nyní u Jana 14, přečtěme si malý odstavec, počínaje 10. veršem.

Nevěříš, že já v Otci a Otec ve mně jest? Slova, kteráž já mluvím vám, sám od sebe nemluvím, ale Otec ve mně přebýváje, onť činí skutky. (Pomyslete nyní o tom.)

Věřtež mi, že jsem já v Otci a Otec ve mně, aneb aspoň pro ty samy skutky věřte mi.

Amen, amen pravím vám: Kdož věří ve mne, skutky, kteréž já činím, i on činiti bude, a větší nad ty činiti bude; nebo já jdu k Otci svému.

Copak to nevidíte? Nevidíte, jak to tu řekl? Pozorujte to, jak se to jeví. Budu pokračovat ještě kousek dál. Budeme čísti asi do 20. verše. „A jestliže byste co...“ Podívejme, měl jsem... ano. Aj! V pořádku.

A jestliže byste co prosili ve jménu mém, toť učiním, aby oslaven byl Otec v Synu.

Budete-li zač prositi ve jménu mém, jáť učiním.

Milujete-li mne, přikázání mých ostrěhejte.

A já prositi budu Otce (nyní dávejte pozor), a jiného Utěšitele dá vám, aby s vámi zůstal na věky,

Toho Ducha pravdy, jehož svět nemůže přijmouti. Nebo nevidí ho, aniž ho zná, ale vy znáte jej, neboť

u vás přebývá, a ve vás bude.

57 Kdo je tedy ten Duch? Co je Duch svatý? To je Kristus ve vás. Utěšitel, to je Duch svatý. „A když přijde Utěšitel, Duch svatý, bude konat to samé co já, dokud ten Utěšitel jest ve mně. A budu prosit Otce a dá vám toho Utěšitele. Vy toho Utěšitele znáte. Svět Jej nezná ani nikdy nepozná. Ale vy ho znáte, neboť nyní přebývá s vámi,“ řekl Ježíš, „ale bude ve vás.“ Tak je to, to je Utěšitel, „bude ve vás.“

Neopustím vás sirotků, přijdu k vám.

„Neopustím...“ nu, to je Utěšitel, Kristus. A to je Duch svatý, totiž Kristus.

Ještě maličko, a svět mne více neužří, ale vy uzříte mne; nebo já živ jsem, i vy živi budete.

58 A mohli bychom tak pokračovat dál a dál, ale dát vám vědět... Čím On je? On je pečeti. On je znakem. On je Utěšitelem. Vidíte, čím vším On je? A semeno Abrahama je toho dědicem.

59 Vyhledejme rovněž... co je ještě Utěšitel. Pojdme nejdřív do 1. Janovy 16, 7 a dovíme se, že On je rovněž Přímluvce. Víte, kdo je advokát, být advokátem. Máme Přímluvce. Víme o tom. 1. Janova 16. kapitola... ó, moment, promiňte. Ev. Jana, je to 16, 7. Promiňte. Velice lituji, že jsem to řekl. Přečetl jsem to nesprávně na svém... je to 16,7.

Já pak pravdu pravím vám, že jest vám užitečné, abych já odšel. Nebo neodejdulit, Utěšitel nepřijde k vám; a pakliť odejdu, pošli ho k vám.

A onť přijda, obviňovati bude svět z hříchu, a z spravedlnosti, a z soudu.

Z hříchu zajisté, že nevěří ve mne.

A z spravedlnosti, proto že jdu k Otci, a již více neužříte mne.

Z soudu pak, proto že kníže tohoto světa již jest odsouzeno.

60 Aj! Tedy Přímluvce, nalézáme to rovněž v 1. Janově 2,12. Přečtěme si to, jen na okamžik, 1. Janova 2,12. Promiňte mi, 1. Janova, je to 1 a 2, mám to zde poznamenáno. 1. Janova 2, 1 a 2.

Synáckové moji, totoť vám píši, abyste nehřešili. Pakliť by kdo zhřešil, přímluvci máme u Otce, Ježíše

Krista spravedlivého.

Kdo je tedy Přímluvce? Ježíš Kristus, ten spravedlivý.

A onť jest (oběť) slitování za hříchy naše, a netoliko za naše, ale i za všeho světa.

⁶¹ Co je Duch svatý? On je Přímluvcem. Co dělá... co je advokát? Co to působí? Co dělá advokát? Prokazuje milost. Postaví se místo tebe. Udělá to, čeho ty nejsi schopen. On je slitováním za tvé hříchy. On je tvou spravedlností. Je tvým uzdravením. Je tvým životem. Je tvým vzkříšením. Je vším, co má pro tebe Bůh. On je Přímluvcem.

⁶² Jak bychom mohli ohledně toho vejít do podrobností a rozebrat to, třeba jak koná přímluvu za naše ignorantství, něco když... ač máme Ducha svatého, nevědomky do něčeho zabředneme. Duch svatý je přítomen, aby se přimluvil za nás. On je Přímluvce. On se postaví za naše... On je právním zástupcem. On tam stojí a vede obhajobu za nás. My se nehájíme sami, neboť Duch svatý v nás je tím, který nás obhajuje. Duch svatý pronese slovo, někdy takové, kterému neporozumíte a přimlouvá se za nás. To je Duch svatý.

⁶³ Když se do něčeho zapletu, když jedním jako dítě, my jednáme jako malé děti. Chodíme v temném světě plném nepřátel, plném hříchu a nástrah, plném všeho možného.

Řeknete: „Ó, já se bojím. Bojím se podejmout se křesťanského života. Obávám se toho. Obávám se, že bych na to nestačil.“

Neboj se. Máme Přímluvce. Amen. Ó, On stojí vedle nás. On je v nás a přimlouvá se za nás. Duch svatý stále a stále nám jest Přímluvcem, po celou dobu. On je náš Přímluvce. Ó, jak za to Bohu děkujeme!

⁶⁴ Pečeť, znak, Duch života, Bůh z nebe, Utěšitel, Život, Přímluvce. Kým vším On je! Ó, aj! Mohli bychom zde pokračovat celé hodiny.

⁶⁵ Nyní to na okamžik pozměníme. Chtěl bych se nyní zeptat...

Zaslíbil nám v těchto posledních dnech. Tento Přímluvce, pečeť, zaslíbení, všechno, co jsme o Něm řekli dnešního večera, a ještě deset tisíc krát více, co nám bylo zaslíbeno v těchto posledních dnech.

Tehdy toho neměli. Měli pouze pečeť na svém těle, jako znamení a znak, ve víře, že to přijde a chodili na základě těch stínů zákona. Byli obřezáni na těle.

⁶⁶ Dnes nechodíme podle stínů zákona. Chodíme v moci

zmrtvýchvstání. Chodíme v moci Ducha, který je naší pravou pečeti, který je naším Přímluvcem, naším pravým Utěšitelem, naším pravým znamením, že jsme se narodili shůry; zvláštní, záhadný, podivně jednající lid, který se přidržuje Boha za Jeho Slovo a všechno ostatní nazývá bludem. Slovo Boží je pravdou. To je... ó, aj! To je Duch svatý.

⁶⁷ Chcete to mít? Nebyli byste rádi, kdybyste to měli? (Shromáždění mluví: „Amen“ vyd.). Podívejme se tedy, zda to bylo zaslíbeno.

Vraťme se tedy zpět do Izaiáše, knihy Izaiáše. Vezměme 28. kapitulu Izaiáše. Přejdeme tedy do Izaiáše 28 a začneme kolem... vezměme 8. verš a uvidíme, co řekl Izaiáš, sedm set dvanáct let předtím, než to přišlo.

⁶⁸ Mohli bychom o tom říci mnoho, vrátit se zpět, úplně dozadu, ale začneme od toho místa a přesvědčíme se, zda to bylo zaslíbeno církvi. Kdy to mělo přijít? V posledních dnech, kdy zde bude mravní zkaženost. Zapamatujte si, to slovo je v množném čísle, „dny,“ poslední dva dny, poslední dva tisíce let.

Nyní tedy 8. verš.

Nebo všichni stolové plní jsou vývratků (a) lejn, tak že žádného místa (čistého) není.

⁶⁹ Rozhlédni se dnes kolem sebe a uvidíš. Rozhlédni se a uvidíš, zda jsme v posledních dnech. „Všechny stoly!“ Jakže, přistupují k večeři Páně a od počátku, co se týče látky, vezmou starý kousek bílého chleba nebo sušenku, zlomí, a provedou přijímání. Přece to má být provedeno rukama Ducha svatého, a nekvašený chléb. Kristus není nečistý a nepoctivý, a to znázorňuje JeJ.

⁷⁰ Další věc, podávají to lidem, kteří pijí, lžou, kradou, kouří, žvýkají, (hu!) prostě všechno, pokud jen patří do církve. V žádném případě! Když to člověk jednou vezme do ruky, když zde přijímáme, tím si vdechuje a pije odsouzení, když nerozsuzuje těla Páně. Když takový život nevede, pak nechť to nechá na pokoji.

A když to nepřijímáte, je to důkazem vašeho svědomí obtíženého vinou. „Kdo nejí se mnou, nebude míti se mnou podíl,“ řekl Ježíš.

⁷¹ Ale všechny stoly Páně jsou plné ohavností. Není čisté ani jediné místo. Poslyšte, není-li to obraz dnešního stavu!

Kohož by vyučoval umění? A komu by posloužil,

aby vyrozuměl naučení?**Kdo porozumí umění,... kdo může porozumět naučení?...**

„Dobře, Bůh ti žehnej, jsem presbyterián. Jsem metodista. Jsem letniční. Jsem nazarén. Jsem svátostný poutník.“ To pro Boha nic neznamená, jen další stůl.

... kdo může porozumět naučení?...

⁷² Jaké učení, metodistické, baptistické, presbyteriánské, letniční? Učení Bible!

... kdo může porozumět naučení?...

⁷³ Jak se můžeš dozvědět, když jsi to obdržel? K tomu se dostaneme v pátek večer. Vidíte?

**... kdo může porozumět naučení? (nyní pozorujte)
zdali odstaveným od mléka, odtrženým od prsí?**

⁷⁴ Malé děti říkají: „Víš, chodím do kostela, moje máma patřila k této církvi.“ Nemám proti tomu námitek, drahý bratře. Uvědomuji si, že se to nahrává. To je v pořádku, patřit do stejné církve, jako matka. Ale poslyš, matka chodila v jistém světle, ale ty chodíš v jiném.

⁷⁵ Luther chodil v jednom světle, Wesley chodil v jiném. Wesley chodil v jednom světle, letniční chodili v jiném. Ale my jdeme dnes ještě výše než toto. A bude-li zde další generace, pak půjde ještě výš než my.

⁷⁶ Někdy v dávné minulosti, kdy věci byly široké, cesta široká, Luther vyučoval ospravedlnění vírou. To mělo ten účel, aby z katolicismu byli vyvedeni lidé do protestantismu, do společenství kolem Slova. Ospravedlnění vírou, to byla veliká, široká oblast. Oni se z toho nikdy nepohnuli.

⁷⁷ Potom přišlo další probuzení, kterému se říkalo Johna Wesleye. Ono je z jejich místa setřásalo a přivedlo lidi k posvěcení, opustili... k dobrému, čistému, svatému životu, posvěcenému skrze Slovo Boží, které dávalo radost srdcím. To setřáslu mnohou luteránskou nauku.

⁷⁸ Potom přišli letniční s křtem Duchem svatým a znovu se to zúžilo, skrze přijetí Ducha svatého. To souhlasí.

A nyní se to zachvělo znovu. A tyto dary a obnovení a Duch Boží, který sestoupil v plnosti divů a zázraků do církve a zalomcoval

letničnými. Co to znamená? Jsme tak blízko příchodu Ježíše Krista, že ten stejný Duch, který působí v Něm, působí v církvi, koná ty samé věci, které konal On, když byl zde na zemi. To ještě nikde nebylo, od dob apoštolů až do této doby.

Proč? Vidíte, to co bylo široké, se zužuje, zužuje, zužuje. Co to znamená? Je to jako tvoje ruka, která vytváří stín, negativ, negativ, negativ. Ale co to je? To je odraz. Co byl Luther? Odraz Kristův. Co byl Wesley? Odraz Kristův.

⁷⁹ Hledte, věk Billy Sundayse skončil. Onehdy, starý Dr. Whitney, vyučoval z této kazatelny, ten poslední z té staré školy, zemřel, bylo mu kolem devadesáti. Billy Sunday byl probuzeneckým pracovníkem k nominálním církvím ve své době. Neušetřil nikoho, postavil se a křičel: „Všichni metodisté, obraťte se na víru, kazatelé a vy všichni! Všichni baptisté, obraťte se na víru! Presbyteriáni!“ Nikoho nešetřil. Byl to Billy Graham našich dnů.

⁸⁰ Všimněte si. A potom, ve stejné době, když nominální církve měla své probuzení, co se potom stalo? Lidé plného evangelia měli své probuzení. Vystoupili bratři Bosworthové, Smith Wigglesworth a Dr. Price, Aimee McPherson, ti všichni.

Pohledte na Smith Wiggleswortha, on jednou v noci zemřel. Doktor Price zemřel následující ráno. Během dvaceti čtyř hodin jsem byl na poli já.

⁸¹ A nyní se blíží můj konec. Pohledte na... o Billy Grahamovi už moc neslyšíme. Neslyšíme toho moc o Oralu Robertsovi. Hledím, jak mé bohoslužby vadnou (uhasínají). V čem to vězí? Jsme na konci, další věk.

⁸² Jak přišel Billy Sunday a ti ostatní? Oni všichni přišli krátce po velikém probuzení Moodyho. A kdy vystoupil Moody? Krátce po Knoxově probuzení. A kdy přišel Knox? Hned po Finneyoho probuzení. Finney po Kalvinovi, Kalvin po... Wesleyovi a Wesley po Lutherovi. A tak to jde napříč věky. Jakmile se skončí jedno probuzení, Bůh vzbudí další a přidá více světla, a tak se to pohybuje.

⁸³ Nyní jsme v čase konce. Každý muž vyhlížel na konci své křižovatky po příchodu Krista, ale byl to ještě daleký výhled, návrat židů, létající talíře na nebi, to všechno, co vidíme dnes. Ale my jsme na konci. My jsme se tomu přiblížili. Oni věděli, že církve musí obdržet sílu, která začne působit v církvi ty stejné Kristovy skutky, neboť tak jak stín se stává ostřejší a ostřejší a zobrazuje více.

⁸⁴ Vezměte stín. Když jsme tomu stínu vzdáleni, máte jen náznak toho stínu. Ale za chvíli ten stín se stává bližší a bližší, dokud ten strom a ten stín se neztotožní.

⁸⁵ Tedy, Duch Boží působil pod ospravedlněním, skrze Luthera, posvěcením skrze Wesleye, křtem Duchem svatým skrze letniční, a zde to máme v posledních dnech, a předvádí a koná ty stejné věci, které to konalo, když to bylo v Kristu. Co to je? Církev a Kristus se stali jedno.

A jakmile se spojí, pomocí toho posledního článku, ona půjde skrze nebesa s jásáním. A povstane Wesley, Luther a ti ostatní, kteří žili v dávné minulosti, „první bude posledním a poslední bude prvním,“ a nastane zmrtvýchvstání.

⁸⁶ Žijeme v konečné době. Poslyšte, právě to působí Duch svatý. Duch svatý skrze ospravedlnění, vidíte, byl pouze Jeho nevýrazným stínem, Duch svatý skrze posvěcení byl výraznějším stínem téhož, Duch svatý skrze svůj křest je ještě výraznějším stínem, nyní Duch svatý skrze dílo obnovení Jeho pravé osoby, která je zde, koná divy a zázraky, jako On na počátku. Fíííí! Sláva! Budete mne nyní nazývat „holly roller,“ budiž, můžete začít hned teď.

⁸⁷ Poslyšte, bratři, poslyšte tohle:

... všichni stolové plní jsou vývratků (a) lejn, ... žádného místa (čistého) není.

Kohož by vyučoval umění? A komu by posloužil, aby vyrozuměl naučení? (Zdali) ostaveným od mléka, odtrženým od prsí?

Nikoliv malé děti, presbyteriánské děti, metodistické děti, letniční děti, luteránské děti, nazarejské děti. On si přeje někoho, kdo je ochoten být „odtrženým od prsů,“ a jíst hutný pokrm. Zde to přichází:

Poněvadž (měli) naučení za naučením, naučení za naučením, správu za správou, správu za správou, trošku odtud, trošku od onud.

A však (jako by) neznámou řečí a cizím jazykem mluvil lidu tomuto,

Kdyžto jim řekl: Totoť jest odpočinutí, způsobte odpočinutí ustálému, toť jest, pravím, odpočinutí. Ale nechtěli slyšeti.

⁸⁸ Duch svatý, není to přesně ten způsob, jak to přišlo v den letnic,

a bylo to zvěstováno 712 let předtím, než to přišlo!? Zde to máme v den letnic, přesně tak.

⁸⁹ Někdo řekne: „Ostříhání sobotního dne.“ Neodmítám ani nezlehčuji žádnou církev ani náboženství. Ale oni praví: „Sobota, Boží sobota byla dnem odpočínutí.“

Zde je den odpočínutí. (Bratr Branham zvedá Bibli.) „To je odpočínutí,“ praví On, „když dopřejete odpočínutí znaveným.“ To je to. Amen! „To bude naučení za naučením, správa za správou.“ Zde je to odpočínutí. Co je tedy Duch svatý? Odpočínutí. Ó!

Podtež ke mně všichni, kteříž pracujete a obtíženi jste, a já vám odpočínutí dám.

⁹⁰ Kdo je On? To je ten, který vstupuje do tvého nitra a dává pokoj, tvé znamení, tvůj Utěšitel, potěšuje, dává odpočínutí, je pečetí.

⁹¹ Jak se cítíte? To je znamení, svět pozná, že se s vámi něco stalo. Co to je? To je Utěšitel. Co to je? Je to pečeť. Jste uvedeni do odpočínutí. Jest... On je tvůj Obhájce. Jestliže se ti něco přihodí, je zde něco, co tě okamžitě obhajuje, vidí, přimlouvá se za tebe. Je to Duch Boží, který žije v církvi, a v prorocství bylo řečeno přesně to, čím On bude, až přijde. To bude věčné, věčné odpočínutí.

⁹² Bůh zformoval svět. Židům 4. kapitola. „Bůh stvořil svět a odpočinul sedmého dne.“ To se shoduje.

Osmého dne se znovu vrátil, pod... dal to židům jako smlouvu, na určité vymezené období. Jistě. Ale oni jdou a odpočinou jeden den, potom se vrátí, první den týdne, a začínají znovu, znovu, začínají znovu. To není to odpočínutí, o kterém řekl Bůh.

Když Bůh učinil svět během šesti dnů, a potom když odpočinul, On odpočinul od této chvíle napořád. To souhlasí. Tím to bylo vyřešeno. On nepřišel znovu osmého dne a nezačínal znovu.

⁹³ To byl pouze stín. Nyní, to byl takový předobraz, jako měsíc ve vztahu ke slunci, když vzejde slunce, už více nepotřebujeme měsíce. Všimněte si toho, ó, ve Zjevení 11, „žena, pod jejími nohama byl měsíc, oděna na hlavě sluncem.“ Ó, mohli bychom tak procházet Bibli od desky k desce, a ukázat vám to. Vidíte?

⁹⁴ Ale oč se jedná? Bible praví v Židům 4. kapitole: „Kdyby Ježíš jim dal den odpočínutí, pak by se o tom jistě zmínil, On by se o dni odpočínutí zmínil.“ Co On tedy o tom řekl, o odpočínutí?

Podtež ke mně všichni, kteříž pracujete a obtíženi jste, a já vám odpočinutí dám.

⁹⁵ Je to Matouš 11. kapitola a 22. verš... Pohledte tedy, shledáváme, že když k Němu přicházíme: „Neboť ten,“ praví Židům 4, „který vstoupil do odpočinutí Ježíše, také i on odpočinul od skutků svých světských, jako i Bůh od svých,“ když stvořil svět, pak se už k tomu nikdy znovu nevrátil. Jak dlouho? Jak dlouho jste zapečetěni Duchem svatým? „Ke dni vašeho vykoupení.“ To je odpočinutí, útěcha, Přímluvce, pečeť, vysvoboditel. Ó, jsem skutečně dojat, jsem tím požehnan. Ó!

⁹⁶ „Je nám to skutečně zaslíbeno, bratře Branhame? Je to dokázáno v Bibli?“

V pořádku, půjdeme k Joeli, a shledáme, co o tom řekl Joel.

Jak vděčný jsem za to požehnané Slovo Boží! Milujete je? (Shromáždění říká: „Amen.“ vyd.) Myslím si, že kdyby nebylo Slova, nevím, na co bych se postavil. V pořádku.

Nyní jsme u Joele. Jděme do knihy Joele, 2. kapitoly Joele, a začneme od 28. verše. Joel 2, 28, osm set let před Kristovým příchodem, prorok v Duchu řekl, poslouvejte:

I stane se potom, že vyleji Ducha svého na všeliké tělo, a budou prorokovati synové vaši i dcery vaše; starci vaši sny mívati budou, mládenci vaši vidění vídati budou.

Nýbrž i na služebníky a na služebnice v těch dnech vyleji Ducha svého.

A ukáží zázraky na nebi i na zemi, krev a oheň a sloupy dýmové.

Slunce obrátí se v tmou a měsíc v krev, prvé než přijde den Hospodinův veliký a hrozný,

a však stane se, že kdož by koli vzýval jméno Hospodinovo, vysvobozen bude;

⁹⁷ To je... Ó! Co? Joel! Všimli jste si? Ve Skutcích 2 Petr použil tentýž verš. Řekl: „Muži, Židé, poslyšte má slova. Nejsou tito, jakž vy se domníváte, zpilí,“ tito zapečetění, potěšení, zvláštní, znamenání lidé. „Nejsou tito, jakž vy se domníváte, zpilí,“ Skutky 2, „poněvadž jest teprv třetí hodina na den. Ale toto je, co je předpověděno skrze

proroka Joela: „A bude v posledních dnech, (dí Bůh), vyleji z Ducha svého na všeliké tělo.““

⁹⁸ Co to znamená? Co je to Duch svatý? V pořádku, všimněte si ještě jednou, to bylo zaslíbení, které bylo dáno věřícím, to bylo ono. Inu, ten Duch svatý, za okamžik se tedy přesvědčíme, kým On je. Komu je to zaslíbeno? Věřícím.

Přejdeme tedy do Lukáše 24. kapitoly a vyslechneme si, co Ježíš řekl ve svých posledních slovech předtím, než opustil zemi. U Lukáše, 24. kapitole. A pro vás, kteří si děláte poznámky, můžete si to poznamenat, a potom zítra, až budete mít více času, prostudovat. Tedy, Lukáš 24, 49, poslouchejte, co říká Ježíš. Na konci, když vstupoval do slávy, nanebevstoupení, zde máme slova, která pronesl svým učedníkům.

... aj, já pošli zaslíbení Otce svého

Jaké zaslíbení? Pečeť, znak, Utěšitele, a všechny ty věci, o kterých jsem pravil a tisíckrát tolik.

... pošli zaslíbení Otce svého na vás.

Jaké zaslíbení? „To, které předpověděl Izaiáš, že přijde: ‚A však (jako by) neznámou řečí a cizím jazykem mluvil lidu tomuto.‘ Pošli na mě odpočinutí. Pošli to, o čem řekl Joel, ‚I stane se potom, že vyleji Ducha svého na vás.‘ Ó, pošli vám to a způsobím, že všechny národy, všichni lidé, od Jeruzaléma... přivedu semeno Abrahama pod tuto smlouvu. Zapečetím každého jednoho z nich. Vidíte, vyleji svého Ducha.“

... aj, já pošli zaslíbení Otce svého na vás. Vy pak čekejte v městě Jeruzalémě, dokudž nebudete oblečeni mocí s výsosti.

⁹⁹ Co je tedy Duch svatý? „Moc z výsosti!“ Ne moc nějakého biskupa, moc nějaké církve. Ale: „Moc z výsosti!“

¹⁰⁰ Jak tato moc přišla? Skrže „připojení se k církvi?“ Vyzývám vás, abyste řekli, že to je pravda. Skrže „připojení se k církvi, podání ruky kazateli“? Nikoliv, přátelé. Nu, vy katolíci, „vyláznout jazyk a přijmout svátost“? Nikoliv, přátelé.

¹⁰¹ Jak ona přišla, moc z výsosti? Čteme o tom dále. Půjdeme tedy do Skutků 1, 8. Oni tam jsou shromážděni vespolek. Rozmlouvají mezi sebou o Ježíši, když byli spolu shromážděni, a vysvětili si jednoho, který zaujal místo Jidáše. Skutky 1, 8.

Ale přijmete moc Ducha svatého, přicházejícího na

vás...

Co? „stanete se členy Branhamovy modlitebny“? Nikoliv. „Stanete se členy metodistické církve, katolické církve, presbyteriánské“? Ne tak v Bibli. To jsou učení lidského původu.

„Ale přijmete moc poté, až se stanete kazateli“? Nikoliv, přátelé. „Přijmete moc, až se stanete bakaláři umění“? Nikoliv, přátelé. „Přijmete... přijde moc, až se stanete doktory teologie?“ Nikoliv, přátelé. „Přijmete moc poté, co se necháte pokřtít vodou?“ Nikoliv, přátelé. „Přijmete moc po prvním přijímání?“ Nikoliv, přátelé. Vidíte, to jsou všechno lidské nesmysly.

102 Poslyšte, co praví Bible, co řekl Ježíš:

Ale přijmete moc poté, když Duch svatý, sestoupí na vás, (čím je tedy Duch svatý? Mocí.) potom, poté budete mi svědkové... („jenom těch dvanáct a jenom v Jeruzalémě?“) budete mi svědkové i v Jeruzalémě, v Judstvu, v Samaří, a až do posledních končin země.

(A to ještě nebylo dosaženo.)

A to pověděv,... a to pověděv, ani na to hledí, vzhůru vyzdvížen jest, a oblak vzal jej od očí jejich.

103 Převraťte nyní tu stránku naproti a podívejte se, jak se ta prorocství naplňovala.

A když přišel den padesátý, byli všichni jednomyslně spolu.

„I rychle přišel pastor a...“? Vybočil jsem z linie, že ano? „I rychle přišel k oltáři kněz“? Nikoliv.

I stal se rychle zvuk...

Ne nějaké pokrytectví, to byl zvuk.

„Ke dveřím přišel kazatel“? „Kněz dával svaté přijímání, vyšel ze svatého místa“? Ne, nic takového.

I stal se rychle zvuk s nebe, (to nebylo zašustění nohou) ... jako valícího se větru prudkého, (ó, aj! Júl!) ... a naplnil všechnen dům, kdež seděli.

104 Co je tedy Duch svatý? Tam oni obdrželi moc. Tam měli

očekávat, a zde se to stalo, když to učinili. Všichni o tom prorokovali, od 1. Mojžíšova napořád, od Abrahama a dál, že to přijde, a jak to přijde, a jaké to přinese výsledky. Co to je? Zaslíbení církvi, věřícím.

... a naplnil všechnen dům, kdež seděli.

I ukázali se jim rozdělení jazykové jako oheň, kterýž posadil se na každém z nich.

I naplnění jsou všichni Duchem svatým, a počali mluvit jinými jazyky, jakž ten Duch dával jim vymlouvati.

K tomu se dostaneme až v pátek večer. Budeme se tím zde zabývat, vidíte.

¹⁰⁵ Jak je to tedy? Je to zaslíbení Církvi, absolutní zaslíbení. V pořádku.

¹⁰⁶ Nyní chceme zjistit, poté, když byli naplněni, na jak dlouho byli zapečetěni? (Shromáždění říká: „Ke dni vykoupění.“ vyd.)

Kolik z vás zde má Ducha svatého? Chci spatřit vaše ruce. Více je těch, kteří mají, než těch, kteří nemají. Chceme, abyste byli jedno s námi, bratři, sestry. Když pochopíš co to je... To je Duch Boží, který přebývá v tobě a koná skutky Boží.

Jestliže Bůh někdy seslal trochu svého Ducha na některého ze svých služebníků, svých proroků, svých učitelů a apoštolů, oni byli tímto světem vždycky odmítnuti, byli považováni za blázný, tak to bylo v každém věku. Dokonce když Pavel stál před Agrippou, řekl: „Podlé té cesty, kterouž nazývají kacířstvím...“ Co je kacířství? Šílenství. „Podlé té cesty, kterouž nazývají šílenstvím, tak sloužím Bohu otců.“ Jsem tak rád, že mohu říci, že jsem jeden z nich. Ano, přátelé. To souhlasí. Jsem tak rád, že mohu říci, že jsem jeden z nich.

¹⁰⁷ Tak tedy, když na ně spadl Duch svatý, způsobil, že se stali zamilovaní, a to v takové míře, že měli všechno společné. Souhlasí to? Aj, aj, jaké společenství! Někdy zpíváme tuto písničku: „Ó, jaké obecenství, ó, jaká Boží láska!“ O to se jedná. Oni se nestarali, nestarali se, zda svítí slunce, nebo ne. Neprosili si o to, aby měli ustláno na růžích.

„Tedy, přijmu Ducha svatého,“ mi říkají někteří lidé, „pane Branhame, pokud nám zaručíš, že budu milionářem, pokud mi zaručíš, že najdu pramen ropy a zlaté doly a a...“ Vidíte, jiní lidé tak vyučují, a je to

vyučování lživé. Bůh nám prostě tyto věci nezaslíbil.

¹⁰⁸ Člověk, který jednou přijal Ducha svatého, se nestará, zda bude žebrať o chléb, nebo ne. Na tom mu přece nezáleží. On je stvořením na cestě do nebe. On se ne... on zde nemá žádné závazky. Jistě. On nemá starosti. Nechtě se stane co se má stát. Nechtě tě podrobí kritice, nechtě se ti posmívají. Nechtě přijdeš o prestiž, nač by ses staral? Přece jsi na cestě do slávy! Haleluja! Tvůj zrak je upřen na Krista a jsi na své cestě. Nezajímá tě, co praví ten svět.

A to je Duch svatý. To je moc, to je pečeť, to je Utěšitel, to je Přímluvce, to je znak. Ó, aj! To je záruka toho, že tě Bůh přijal.

Kolik času jsem už zabral? Zůstává mi už pouhých osm minut. V pořádku. Dovolte mi... Mám zde poznamenaných mnoho míst Písma. Tuším, že to nestihnu probrat, pokusíme se o to nejlepší.

¹⁰⁹ Tedy, poté když člověk byl naplněn Duchem svatým, je potom ještě možné, že pronásledování a jiné věci způsobí, že se bude muset vrátit a... inu, on se neztratí, on je synem Božím a bude jím navždy, neboť je zapečetěn, na jak dlouho? (Shromáždění říká: „Ke dni vykoupení.“ vyd.) Ano, tak. Tak praví Bible.

¹¹⁰ Tedy, když zbili učedníky, posmívali se jim, tropili si z nich žerty, a tak dále, pomysleli si, že je načase, aby se na chvíli vrátili. Otevřeme si Skutky 4. kapitolu a přesvědčíme se, když oni... co se vlastně stalo. To je pro vás zde, kteří to už máte. Skutky 4. kapitola.

Zbili tedy Petra a Jana a dali do vazby za uzdravení, za to, že konali uzdravovací bohoslužbu před branou kostela. Kolik z vás to zná? Tam ležel jistý muž, který byl chromý na nohy. Nemohl chodit, v takovém stavu byl po dobu čtyřiceti let. A Petr kolem něj procházel. On mu řekl... spíše nastavil klobouk, aby mu do něj něco vhodil na jídlo.

A Petr ukázal, že byl kazatelem naplněným Duchem svatým, on neměl žádných peněz. On řekl: „Zlato a stříbro nemám.“ Vidíte, on se o to nestaral. Ale byl stvořením, které putovalo do nebe. Ó, jak bych si přál, abychom měli dost času a déle se tím zabývali, vidíte. On směřoval do nebe. On měl tu útěchu. On měl Ducha. On měl tu sílu. Pokročil a řekl: „Zlato a stříbro nemám, ale co mám, to ti dám.“

Není pochyb o tom, že ten muž řekl: „Co tedy máte, pane?“

„Mám víru. Mám v srdci něco, co tam začalo asi před deseti dny. Byl jsem v horním příbytku a najednou všechna zaslíbení Boží se... chodil jsem s Ježíšem Kristem, tři a půl roku. Rybařili jsme spolu a chytali

ryby. Konal jsem různé věci. Viděl jsem, jak uzdravoval nemocné. On mi vyprávěl: ‚Otec přebývá ve mně, ale když vás opustím, přijdu k vám.‘ Nemohl jsem tomu porozumět. Ale On řekl: ‚Nyní neočekávám od vás, že tomu porozumíte.‘“

Těmto věcem nerozumíte, stačí, když je obdržíte. Ještě nyní tomu nerozumím. A neříkej mi, že ty rozumíš, to není pravda. Vidíte? Nerozumím tomu, nemohu to objasnit, ale jediné co vím, že to mám.

„Dobrá, dobrá,“ říkáte, „to není vědecky opodstatněné.“ Ó, jakpak ne.

111 Jen podívejte se na tato světla. Když to zachytil Benjamin Franklin, řekl: „Mám to.“ On nevěděl co má, ale měl to. A přál bych si, aby mi někdo dnešního večera řekl, co je elektrina. Oni stále nevědí, co to je, ale máme to. Amen. Jistě. Nikdo neví, co je elektrina. Ale mohou ji zapřáhnout do práce, způsobit světlo, topit, pracovat. Ale ona se vyrábí v generátorech, dvě části se vzájemně otáčejí, takto. A tam se to vyrábí, a to je všechno, co oni o tom ví. A dává to světlo, dává to sílu.

112 Je to jako Duch Boží. Jestliže máte jednu část v sobě a tím protějškem je Bůh, a když se to vzájemně otáčí, pak to v tobě něco způsobí. To souhlasí. To ti dá Světlo. To ti dá Sílu. Nevíš, co to vlastně je a nikdy se to nedozvíš, ale víš, kdy jsi to obdržel. To je jedna jistá věc. A je to pro tebe. Je to tvoje. To je ta záruka. Tak je to.

Co ukazuje to světlo? To je záruka. To je světlo.

Všimněte si toho. Vskutku nevíte, co to je.

113 Ale ten chlapík řekl: „Dobrá,“ řekli jenom jednu věc, ohledně které si byli jisti, že „byli negramotní.“ Jeden další „cvok,“ (angl. „nut“), vidíte, jak řekl ten Němec. Vidíte? Řekli: „Oni jsou negramotní a nevzdělání. Ale chodili s tím rybářem, nebo truhlářem, kterému říkali Ježíš, to je jisté, neboť konají totéž, co On.“

114 To je Duch svatý, je to živoucí Ježíš v negramotném rybáři, truhláři, v komkoliv, negramotném kazateli, ať je to kdokoliv. Je to muž, který chce být negramotný vůči věcem toho světa, a který dovolí Ježíši vstoupit dovnitř, Duchu Božímu, pečeti, Utěšiteli. Jeho nezajímá prestiž; jediná věc, kterou si přeje, je Bůh.

115 Když Bůh provedl uspořádání, řekl: „Všichni levitští, vyvolil jsem vás a učinil kněžími. A všichni vaši bratři, ti ostatní, těch dvanáct pokolení... těch ostatních jedenáct pokolení, vám bude platit desátek.“

„Když budete mít devět kbelíků jablek, vysypete jeden kbelík levitům.

Když proženete své ovce touto uličkou, oddělte každou desátou ovci.“ Nezáleží na tom, zda je veliká nebo malá, tlustá nebo bídná, ale že patří levitům.

„Vy levitští, když to všechno obdržíte, i vy přinesete desátek Hospodinu. Přinesete oběť obracení, oběť pozdvižení a jiné oběti. Dáte desátek Hospodinu.“

116 Řekl: „Mojžíši, tvým podílem jsem já.“ Ó, aj! On řekl: „Já jsem tvůj postačující díl.“

A právě to je Duch svatý dnes v církvi. „Stříbro a zlato nemám, ale já jsem tvůj postačující díl.“ Haleluja! Vzdělání, stěží čtu tuto knihu, ale mám postačující díl. Ten je dobrý! Doktorský titul, takový nemám; PhDr., JuDr., nic takového. Ale mám jednu věc, postačující díl. A to je ten díl, na kterém mi záleží. To je ten díl, který si Bůh přeje, abyste měli. Odhodte pryč ten zbytek starých věcí, jakoukoliv prestiž a všechno ostatní, a kráčejte kupředu, a Bůh budiž vašim postačujícím dílem.

117 Neboť to, co máš na tom světě, to zde ponecháš, až budeš odcházet. Ale máš-li tento postačující podíl, on tě bezpečně provede tam nahoru. My si v dnešní době rádi zařizujeme pojištění u pohřebního ústavu. Mějme však ten Boží postačující díl a zajistíme si to, co nás vezme nahoru, než dolů (nějaký pohřební ústav). (Slovní hříčka: v orig. „undretaker“ a „UpTaker“) Víte, oboje to funguje.

118 Podívejme se tam tedy.

... jsouce propuštěni, přišli k svým,

Nikoliv zpět ke kněžím. Vidíte, to ukazuje na to, že oni to měli. Oni se nevraceli zpět k té staré formální věci, nikoliv, nevraceli se zpět a neřekli: „Dívejte, co s námi udělali!“ Ne, ne. Oni měli ty svoje. Bylo jich pouze tucet, ale bylo jich dost, taková malá hrstka lidí.

... jsouce propuštěni,...

Poté, když je zbili a vyhrožovali jim, řekli: „Jestliže ještě někoho pokřtíte ve jménu Ježíše!“ Nebo, ó, minul jsem... Dobrá, jistě. Vidíte? „Jestliže si ještě dovolíte kázat ve jménu Ježíše, nebo cokoliv jiného, dostaneme vás znovu!“

119 Řekli: „Och, to je ale vyhrůžka. Půjdeme k těm ostatním bratřím.“ Ó, tak je to. V jednotě je síla. V jednotě je síla. Řekli: „Půjdeme k těm ostatním bratřím a uvidíme, co budeme podnikat dál.“

120 Sešli se tedy spolu a vyprávěli si různé zkušenosti.

... A jsouce propuštěni, přišli k svým, a pověděli, co jim přední kněží (biskupové) a starší mluvili.

Kteríž uslyševše to, jednomyslně pozdvihli hlasu k Bohu a řekli:

Poslyšte nyní, co oni řekli. Pozorujte je, pozorujte je, oni se nevrátili a neřekli, ó, něco tímto způsobem: „Ó, Pane, je nám líto...“ Ne. Oni byli spaseni. Byli naplněni Duchem. Měli věčný život.

... pozdvihli hlasu k Bohu a řekli: Hospodine, ty jsi Bůh,

Amen! Mně se to náramně líbí, bratře Palmere. To se mně náramně líbí.

Hospodine, ty jsi Bůh, kterýž jsi učinil nebe i zemi, i moře i všecko, což v nich jest,

Kterýž jsi skrze ústa Davida, služebníka svého, řekl:

121 Pozorujte nyní, chystáte vrátit se zpět a říci: „Nejsme...“ Jděte tam zpět a řekněte: „Dobře, Pane, okamžik. Oni se mi tolik posmívali!“ Řekl nám, že to tak bude?

„A takž i všichni, kteříž chtějí pobožně živi býti v Kristu Ježíši, protivenství míti budou.“

„Dobře, ale přece víš, že můj šéf mi řekl, že když tě přistihne...“ Copak neřekli, že tak budou mluvit? „Dobře, víš, byl jsem onehdy zavlečen před soud, kvůli tomu.“

122 Copak On neřekl: „Ano i před vladaře i před krále vedeni budete pro jméno mé, nabudte pečliví, kterak aneb co byste mluvili, nebo ne vy jste, kteříž mluvíte.“ Vidíte: „On.“ Jistě. „Nabudte pečliví, kterak aneb co byste mluvili.“

Kterýž jsi skrze ústa Davida, služebníka svého, řekl: Proč se bouřili národové, a lidé myslili marné věci?

Postavili se králové zemští, a knížata sešla se vespolek proti Pánu a proti pomazanému jeho.

Právěť se jistě sešli proti svatému Synu tvému Ježíšovi, kteréhož jsi pomazal, Heródes a Pontský

Pilát, s pohany a lidem Izraelským,

***Aby učinili to, což ruka tvá a rada tvá předuložila,
aby se stalo.***

Ó, aj! To se mi náramně líbí. Pane, přece oni konají přesně to, co jsi řekl, že budou konat. Co praví Bible?

***V posledních dnech přijdou posměvači, přivažčiví,
nadutí, rozkoší milovníci více nežli milovníci Boha,***

***... nelítostiví, smluv nezdrželiví, utrhači,
nestřední, plaší, kterýmž nic dobrého milo není.***

Majíce způsob pobožnosti,

Takoví tam nikdy nedošli, aby přijali tu moc: „poté, co Duch svatý sestoupí na vás.“

***Majíce způsob pobožnosti, ale moci její zapírajíce.
A od takových se odvracuj.***

To je Duch svatý. Vidíte?

... a rada tvá předuložila, aby se stalo.

***... nyní, Pane, pohleď na pohružky jejich, a dejž
služebníkům svým mluvití slovo své svobodně
a směle,***

Ó, to se mi líbí! Odstraňte tu chrupavku a dejte tam tu pravou páteř. Pozorujte to nyní zde.

... svým mluvití slovo,

Vztahuje ruku svou k uzdravování...

Ó, bratře! Démoni neumírají, ale Duch svatý rovněž ne. Vidíte?

***Vztahuje ruku svou k uzdravování a k činění divů
a zázraků, skrze jméno svatého Syna tvého Ježíše.***

Vidíte, o co se tam hádali? Dnes činí totéž, ale nic jim to neprospěje.

***A když se oni modlili, zatřáslo se to místo, na
kterémž byli shromážděni, a naplnění jsou všichni
Duchem svatým, a mluvili slovo Boží směle
a svobodně.***

123 No tedy! Aj! Když tam šli, pak něco obdrželi, že ano? Zaslíbení

praví, že to je Duch svatý, který ti dá smělost, zapečetí tě, dá ti znak. Ó, aj!

¹²⁴ Poslyšte. Ó, přál bych si míti více času, abychom se mohli s Filipem projít k těm samaršským. Ve Skutcích 8, 14, ti z vás, kteří si dělají poznámky. Oni obdrželi velikou radost, měli veliká uzdravení, a byli pokřtěni ve jménu Ježíše Krista. Ale poslali do Jeruzaléma pro Petra, on přišel a vkládal na ně ruce, a oni přijímali Ducha svatého. Skutky 8,14.

¹²⁵ Pohané, jeden z nich se jmenoval Kornélius. Byl to vzácný muž, platil desátky, postavil pro lidi synagógy, respektoval a bál se Boha, byl to dobrý muž, tak říkajíc presbyterián, metodista, baptista nebo někdo takový, vidte, skvělý člověk. Ale jednou Bůh řekl: „To je dobrý člověk, pošlu ho do jistého shromáždění. Postarám se tam o svého kazatele a řeknu mu o tom.“ V pořádku.

Spatřil tedy vidění a bylo mu řečeno: „Jdi do Joppen a nalezněš tam jistého muže, který se jmenuje Šimon, koželuh. A tam přebývá jistý muž, Šimon Petr. Necht sem přijde, on ti řekne cestu, neboť on něco obdržel.“

¹²⁶ A zatím co tam Petr stál... a Kornélius se chystal poklonit se před tím kazatelem. Chystal. Ale Petr řekl: „Povstaň. Jsem takový člověk, jako ty.“

„A když ještě Petr mluvil slova tato,“ ó, jak se oni vrátili dozadu, na počátku... To je totéž, o čem mluvím, Bůh zaslíbil vylít na ně svého Ducha. „A když ještě Petr mluvil slova tato, sestoupil Duch svatý na všechny.“ Jú! Ano. A právě to je Duch svatý, pro ty, kdo o Něj stojí. Jistě. „A byli naplněni Duchem svatým.“

¹²⁷ Všimněte si, v Efezu, tam byl jistý baptistický bratr. On byl nejdříve právníkem, chytrý, inteligentní muž, znal zákon, byl to písmák. Jednou se chystal číst Bibli a tu zjistil, že má přijít někdo, koho nazývají Mesiáš. A když to odhalil, a začal se dozvídat něco o tom Ježíši, řekl: „Jsem o tom přesvědčen a otevřeně vyznávám svou víru, že Ježíš je Kristem, Synem Božím.“ To byl ryzí baptista. Přišel a řekl: „Otevřeně vyznávám, že Ježíš je Kristem.“ Dělal to takovým způsobem, až si jej Bůh povolal za služebníka. Bůh bude vždy promlouvat k věrným srdcím.

¹²⁸ A byl tam zrovna jeden malý muž, jeho řemeslem bylo dělat stany, jmenoval se Akvila a Priscilla, muž a žena. Dělal stany. Praví o tom Skutky 18. kapitola. Byli přáteli Pavla. Oni přijali Ducha svatého

skrze ruce a nauku Pavla.

Zaslechli, že tam bylo probuzení, tak tam šli. Návštěvnost tam byla omezena pouze do deseti, dvaceti. Přišel tam tedy a sledoval to, a poslouchal, co káže jejich kazatel, a jak je upřímné jeho srdce. Řekl: „Víte, věřím, že on by se otevřel na pravdu.“

A tak po bohoslužbě jej zavolal za stan a řekl: „Hleď, máme jistého bratra, žida, on je asi tak veliký, s orlím nosem, a když sem přijde, on by tě poučil jasně o Slově Božím.“ Dobrá, po uplynutí nějaké...

¹²⁹ Pavel se tehdy nacházel ve vězení. Pro modernistického kazatele to je hrozné místo, že ano? Ale on byl ve vězení a Pán tam byl s ním. A potom, když přišlo zemětřesení a zachvělo věznicí, vzal toho žalárníka a jeho domácí, a všechny je pokřtil ve jménu Pána Ježíše a odešel, vzdálil se.

Zrovna vyháněl démona z malého děvčete, to děvče bylo věstkyní. A potom, oni její pomocí vydělávali hodně peněz, a on prostě tu jejich lumpárnu vystavil nebezpečí, a tak jej nechali za to vhodit do žaláře. A Pán zatřásl tímto vězením, neboť tam měl skupinu lidí, kteří měli uslyšet pravdu. Slovo Boží nelze spoutat. Ono je... nehledě na to co byste dělali, není to možné. Nepovede se vám to.

¹³⁰ A tak on přišel na to místo, kde byl ten muž. A Akvila a Priscilla možná zrovna si dávali obložené chlebičky. A tu najednou, když snědli tyto chlebičky, řekli: „Půjdeme na to probuzenecké shromáždění.“

Seděl tam Pavel a držel své roucho a poslouchal toho baptistického kazatele.

On řekl: „To je vzácné, co kážeš, ale to není všechno.“ Řekl: „Chci se tě na něco zeptat, doktore Apollo. Přijal jsi Ducha svatého poté, co jsi uvěřil?“

„Ó,“ řekl, „dokonce jsem o tom ani neslyšel. Co tím míníš, tím ‚Ducha svatého‘? My jsme baptisté.“

Řekl: „Odkud víš, že jsi baptista?“ Vidíte?

„Dobrá, byli jsme pokřtěni. Známe pouze křest Janův.“

On řekl: „On křtil pouze křtem pokání, řka: ‚Věřte tomu, který přijítí má,‘ totiž Ježíši Kristu.“

A když to uslyšel, byli pokřtěni znovu, ve jménu Ježíše Krista. A Pavel vložil na ně ruce a sestoupil na ně Duch svatý a mluvili v jazycích

a prorokovali. Řekl: „Každý.“

¹³¹ Tedy, jak toho docílíme? Chtěl bych vám něco říci a potom... ukončíme, neboť jak jsem vám řekl, dovolím vám v čas odejít. Tedy, víte co to je Duch svatý. Posledním odstavcem Písma pro dnešní večer... mám jich tu ještě pěknou hromádku, ale musíme to vynechat. Přejdeme tedy do 1. Korintským 12. kapitoly. A když to přečteme, pro dnešek skončíme. V pořádku. 1. Korintským 12. kapitola.

Kolik z vás věří tomu co, učil svatý Pavel? (Shromáždění říká: „Amen.“ vyd.) Jistě! On řekl v Galatským 1, 8: „Ale by pak i anděl s nebe kázal vám mimo to, prokletý buď,“ nemluvě o nějakém kazateli. „Ale byť anděl s nebe kázal vám mimo to, což jsme vám kázali, prokletý buď.“ Vidíte, nemějte s tím nic společného.

¹³² Pozorujte to, 1. Korintským 12. Kolik z vás ví, že abychom mohli mít podíl ve vzkříšení, musíme být v Kristu, neboť to je Jeho tělo, které On zaslíbil vzbudit? (Shromáždění říká: „Amen.“ vyd.) Není jiná cesta. Není tu žádné jiné cesty, pokud jsi mimo Krista.

Můžeš hledět sem a věřit mu, říci: „Jistě, já mu věřím. On je Boží Syn.“ Dobře můj bratře, jsem hotov stisknout tvou ruku, když to řekneš. „Věřím mu. Vyznám Jej, že je mým Spasitelem.“ To je správné, ale stále ještě nejsi v Něm. „Stisknu ruku kazateli. Vyzpovídám se ze svých hříchů.“ To ještě neznamená být v Něm.

¹³³ Pozoruj nyní a podívej, co řekl Pavel, jak se můžeš najít v Kristu. Jak budeš uveden ve známost, jakožto obrázka, Abraham? Oni obdrželi znak. Poslyšte tedy v 1. Korintským. 12. kapitole, začneme 12. veršem.

Nebo jakož tělo jedno jest a mnoho má oudů, ale všichni ti jednoho těla oudové, mnozí jsou, jedno tělo jsou: tak i Kristus. (Není rozdělené. „Jedno!“)

Poslyšte, „neboť skrze jednu církev?“ Kdo to se mnou sleduje? „Jedním stiskem ruky“? „Jednou vodou“? Nikoliv. Tedy, někdo musí být na omylu.

„Jedním Duchem!“ Je to velikým písmenem? Je to tedy „Duch svatý.“ Vidíte?

Skrze jednoho zajisté Ducha my všichni v jedno tělo pokřtěni jsme, buď Židé, buď Řekové, buď služebníci neb svobodní, a všichni v jeden duch zapojeni jsme.

134 Tělo Kristovo je jeden Duch, ve kterém každý úd, od letnic do dnešní doby, pije z toho stejného nového Vína, toho samého Ducha svatého, a přináší ty stejné výsledky. Jak toho docílíme? „Jedním Duchem.“

To jsou Boží otevřené dveře, Duch svatý. Co to je? To jsou Boží otevřené dveře. To je znak. To je pečeť, to je Utěšitel, to je Přímluvce. To je jistota. To je odpočinutí. To je pokoj. To je dobrota. To je uzdravení. To je život. To jsou Boží otevřené dveře ke všem těmto věcem. To jsou otevřené dveře ke Kristu, který je...

Bůh dokázal, že vzbudil Ježíše z mrtvých, a ti, kteří jsou mrtví v Kristu, ty Bůh přivede s Ním ve vzkříšení. „A nezarmucujte Ducha svatého Božího, kterýmž znamenání jste v Kristu ke dni vykoupění.“ Jú! Kolik z vás tomu věří? (Shromáždění říká: „Amen.“)

135 Co je Kristus? Co je Duch svatý? To není něco, čemu se lidé posmívají. Vskutku to je něco, čemu se lidé posmívají, ale nikoliv věřící.

Pro nevěřícího! Přál bych si míti více času, dva nebo tři týdny. V tom případě bych vám zítra večer řekl, co to znamená pro nevěřícího. Dovolte mi to na okamžik letmo projít. To je terč posměchu. To je osídlo. To je kámen urážky. To je smrt. To znamená věčné oddělení od Boha. Nemohu prostě přijít na všechno, co to může znamenat pro nevěřícího!

136 Zapamatujte si, ten samý déšť, kterému se posmívá nevěřící, byl deštěm, který zachránil Noema a jeho rodinu. Vidíte? Ten samý Duch, Duch svatý, z kterého si lidé tropí žerty a praví, že to je „hloupost a banda fanatiků, šílenství,“ to je ta věc, která vezme Církev do vytržení, vezme nahoru v posledních dnech a přivede soud na nevěřící. To souhlasí. A právě to je Duch svatý.

137 Blahoslavení jsou... mohu to říci s upřímností svého srdce. Blahoslavení jsou ti, kteří po tom lační a žízňají, neboť oni budou naplněni.

138 Zítra večer si řekneme, jak a co to způsobí, až to přijde.

139 Kolik z vás zde přítomných by chtělo přijmout Ducha svatého, a přeje si, aby se někdo za něj modlil, aby mohl spatřit to světlo?

Víte „co to je.“

Tedy, zítra večer se budeme zabývat tím, „co to působí.“

140 A potom, následující večer, „jak to přijmout.“ A potom uděláme výzvu, a budou zde lidé, kteří budou dávat pokyny, a budete moci odejít hned do jiných místností a trvat tam třeba i celé vánoce, ano, dokud nepřijde Duch svatý. Chceme k tomu přistoupit na rozumných, biblických základech. Chceme k tomu přistoupit a přijmout to tak, jak je zaslíbeno a jak to padlo na počátku. Tak to hodláme udělat. Na tom, co kdo řekne, vůbec nezáleží, my...

Slovo Boží má v mém srdci přednost. V pravdě tak. A chci mít to, co Bůh pro mne má. A jestliže je něco navíc, otevři dveře, Pane, a způsob, aby se mé srdce na to otevřelo. Tak je to.

141 Kolik z vás si to přeje mít? Pozvedněte své ruce a řekněte: „Modli se za mne.“ Nu, zatím setrvejme s pozvednutýma rukama.

Nebeský Otče, vyučovali jsme drahnou chvíli. Ale Tvůj Duch je zde. Nyní jsou ruce povznesené vzhůru. A oni vědí, co to znamená, ví, co znamená Duch svatý. Prosím, Bože, dříve, než se ukončí toto shromáždění, necht' zde bude pozdvihnuta každá ruka na znamení toho, že to obdrželi. Dej to, Pane.

142 Modlíme se za ně. Vyprošujeme si pro ně požehnání, abys naplnil touhu jejich srdcí. Podívej na jejich ruce, Pane. Oni tě milují. Oni po tom touží. Ví, že nemohou jít... zítra večer, pokud mi pomůžeš, Pane, pokusíme se to zdůvodnit v Písmu, totiž, že nejsou způsobili bez toho zastihnout vytržení. A tak, prosím, Otče, abys je učinil lačnými a žiznivými, aby mohli být naplněni. Otče, odevzdávám je nyní Tobě. Dopřej tato požehnání, zatímco prosíme ve jménu Ježíše. Amen.

*Miluji Jež, miluji Jež,
neb On dřív miloval mne
a vykoupil spasení mé na Golgotě.*

143 Ještě než budeme pokračovat ve zpěvu, chtěl bych říci: v pátek večer bych se rád setkal se skupinou kazatelů zde v tom pokojíčku, před zahájením bohoslužby, v pátek večer.

Chápete, co se pokouším učinit? Ukázat, co to je, jak k tomu přistoupit a co respektovat, pak nepřijdete naslepo a nebudete jen tak do něčeho narážet. Proto jsem o to dnes večer nežádal. Chci, abyste věděli, oč se jedná. To je zaslíbení. To je pečeť. To je Utěšitel. A tak dále.

Tedy, zítra večer a následující večer budeme v tom pokračovat od

toho místa, dokud to nepřijde. Nestarejte se, jak dlouho to potrvá, budeme čekat tak dlouho. Očistěte svá srdce. On nenaplní nečistá srdce. Připravte se, buďte hotoví a On to dopřeje.

*Miluji Jež, miluji Jež
neb On dřív miloval mne*

(pozdvihněte nyní vaše ruce),

*a vykoupil spasení mé
na Golgotě.*

Pastor právě řekl (a my s tím souhlasíme), že zítra večer zahájíme v sedm, místo sedm třicet. A to mi umožní propustit vás v osm třicet místo devět třicet. V sedm tři... V sedm, zítra večer, začne duchovní zpěv. A já budu s mým poselstvím v sedm třicet.

Miluji Jež,

Vytáhněte své kapesníky a zamávejte Mu.

Miluji Jež

Prolomte nyní ten formální trend!

*neb On dřív miloval mne
a vykoupil spasení
mé na Golgotě.*

V pořádku, nyní náš pastor, bratr Neville.

